

Dopisi.

Sv. Barbara v Haložah. Lübleni „Štajerc“, moram ti sej nekaj povedati od totega župnika Vogrina; sliša sem pravti ga je joko Barbarčanom toča vdarla, pa sem si misla: totim bugim sirutam bum en vuz zelja na Sesvete ta zapela, ga nedo od gloda trpeli; več ga ni blo kak moj vuz zelja. Te sem si misla, da bum prav draga oda, pa sem ša od vuza k meši; tam sem tak mola kaj so mi prsti krvavi postali. Ta pa je priša Vogrin na predganco; ko je vangeli zebra, te sem si misla: zaj pa mon te Ša vujnta z cirkve; te pa se je zdrja, da morejo vrata zapreti te pa nas je za fakine meja. Ko sem to čula, nesem veda ali je to meni an šlo ali totim bugim Haložanom, gi so potli tak žalostni bli, da je nehta nobeden zelja kupti, ja pa sem si misla, da bi oni guspid rojši Lojzeki ki sveče nožiga za „fakina“ meli, da se nebi z podkuharcoj krega, dere se oni z Lizikoj na sprehoed odpelajo; drugo jutro pa se je uboga Katika iz žalosti radi prepira šla v Dravo vtoplat; dere pa je skušla da je Drava mrzla, te če se je zmislila, koj če de škodlo prepovedanemi sadji ga je zanesla z Lojzkom, zej se je skobacala na kamenje ge je čakala na odrešenje kak Jona prerok, dere sta dva moža pojo z ladjo prišla te sta vso mokro k Borškemu mostnari v hišo spravila; tečas je župnikov en hlopec Lizičko z vozom pojo prišla. Hvaležni bi Vam bli, Haložani, če bi pred farofom pometali, gi je dosta smetja, da Vam ga ne bi trebal v Ameriko pa v Dravo pošiljati . . .

Spravte v žepe si fakine

da ne skvarjo Vam družine

Lojzek s Katkoj na prepir

Vogrin in Liza pa nemir . . .

Polski prlek.

Sv. Trojica slov. gor. Slavno uredništvo! Na vernih duš dan sem šel k Božji službi kot veren katoličan; tudi na mirovoru sem molil za iz te solzne doline preseljene sobrate, kateri se nad zvezdami veselijo in rajsko veselje vživajo. Odhajajoč iz mirovora proti domu, običen gostilno Kermek, kjer je obenem pošta. Vprašam pismeno glede časnikov in ta mi pove, da pride „Štajerc“ popoldne. Med tem vprašanjem me potipuje neki mož po rami in mi reče oziroma zapove: „Ti ne smes „Štajerca“ brati!“ — Jaz mu odgovorim: „V teh usodnih časih berem kar jaz hočem!“ — A dotični mož mi zakriči v pričo drugih ljudi v obraz: „Vsi tisti ste svinje, kateri „Štajerc“ berete in pa kateri ste pri „Štajercu“ uredništvo . . .“ Ta klerikalni surovež se piše Anton Roškar, p. Dorvanja. Jaz sem si mislil: ko bi klerikalci imeli vso moč, bi Štajerci res ščetine dobili in bi postali svinje . . . (Op. uredništva: Tako nastopajo in take izraze imajo svetohlinski klerikalci; človek jim je „svinja“, ako se ne pokori vsakemu političnemu farju. Fej takim surovim klevetnikom! Sicer pa prosimo našega g. dopisnika za natančni naslov; kajti radi prijeti bi tega Roškarja tudi še na drugem mestu za njegova dolga klerikalna ušesa.)

Zgornja Bistrica. Dne 31. oktobra umrl je

tukaj po težki bolezni g. Joh. Werhoscheg g., občinski predstojnik in gostilničar, v starosti 70 let. Ta splošno spoštovani vrli štajerski rojak živel bode vedno v našem spominu. Njegova družina žaluje za njim, ker je bil vzorni soprog in nežni oče. Ali z družino žaluje za pokojnikom tudi vsa občina, kajti bil je njen vodja, bil je duša občini. Kjer je bilo treba bližnjemu pomagati, tam je bil pokojnik. Bil je tudi načelnik požarne brambe. Nikdar ni skrival svojega poštenega naprednega prepričanja, s katerim se je proti vsem ljudskim nasprotnikom boril. Zaslужil je v polni meri ime „oče Werhoschegg“, ki so ga mu dali hvaležni občani. Velike zasluge se je pridobil pokojnik kot župan, kot načelnik požarne brambe, kot član slovenje-bistriškega okrajnega zastopa, krajnega solskega sveta, okrajne šparkase itd.; — zato tega odličnega moža ne bodoemo pozabili. Pokojnik je bil tudi vrl Avstrijev in se leta 1866 krvave vojske pri Kraljevem Gradcu udeležil; bil je tudi s srebrno medailjo odlikovan. Bil je mož, na katerga smo lahko ponosni in za katerim se mnogo ljudi joka. Počivaj mirno, vrl naš „oče Werhoschegg“, spavaj sladko pod zemljico domačo, — mi naprednjaki te nikdar ne pozabimo.

Meretince niže Ptuja. Veleučene junake in tiste modrijane, kateri šnopsa ne pijejo, kadar ga nimajo, moraš, dragi „Štajerc“ malo pozdraviti. Zbirajo se okoli „Slovenskega gospodarja.“ Kakor balkanski narodi v Turka se zaletavajo v nas. V „Fihposu“ z dne 24. oktobra 1912 so zapričeli vojsko zoper „Štajerca“. Pa „Štajerc“ se vseh teh meretinskih modrih junakov ne prestraši, ki so se le na meretinski gmajni discipline ter vojskovjanca učili, takrat ko so vikali in kričali: moja jama dol cama, kakor tisti mali „Oberfeldjäger“, kateri se je pri svoji Treziki doma streljati učil . . . Sedaj bi radi vsi ti modrijani postali župani in penzionisti, da si bodejo potem zapeli doma za pečjo svojo veselo pesem:

»Oj Hanzek ti, kaj ti fali
Ker si tak močno žalosten?«

Si jezen na-me? Naj bo v božje ime,

Saj enkrat bo minulo vse.

»Boš župan postal,
Se ne boš več bal
Ne starih ne mladih
Zajček in jerebiček.

»Ko za pečjo boš sedel
Petelin ti bo pel —
Oj Hanzek ti mali,
Le bodi vesel!«

Ako bodejo ti veleučeni modrijani vsi doma v štali ali v štampeti invalidi postali, kadar se bodejo tam vojskovati in streljali zajičke, tedaj bodejo morali tudi tam od svojih štampetov svoj „penzion“ zahtevati. Ti veleučeni meretinski junaki bi najbrž še bolj nadlegovali občinskega predstojnika, kakor ga sedaj nadleguje le eden „k. u. k. Militärinvalid des k. u. k. Festungs Artillerie-Regimentes“, kateri je služil 4 leta cesarja in je bil v bitki od sovražnika iz kanona obstreljen, za njegove zasluge pa mu je podelil cesar pomoč domrtnje podpore in ga odlikoval z naslutnimi svetinjam. Ali meretinski modrijani, ki so se na gmajni streljati učili, bi radi od drugod svoj „patent“ dobili. Zato so se sedaj pričeli z vsemi močmi proti „Štajercu“ zaganjati. Teh junakov se seveda „Štajerc“ ne prestraši. Ako ne bode miru, zapel bode „Štajerc“ prvaški armadi v Meretincih tako koračnico, da jo bodejo zapomnili. Toliko za danes!

Od vojne.

Opozarjam čitatelje na naša poročila o vojni na Balkanu. Bulgarski armadi se mora priznati, da je z naravnost junaško hrabrostjo dosegla nepricakovano velike uspehe. Pomisliti se mora, da se je vkljub modernim puškam bitke večinoma z bajonetom odločilo. Naša slika kaže bulgarsko infanterijo v bojih okoli trdnjave Adrianopol.

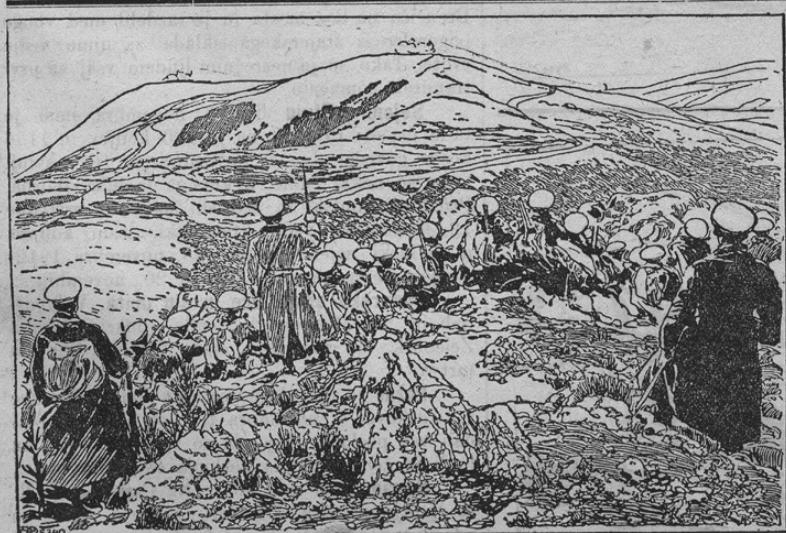
MOJA STARA

Izkusnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-pferd-liijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobri povsod. 229

Novice.

Naš koledar 1913

je izšel in obsega 144 strani; razven 8 slik prinaša veliko vrsto gospodarskih člankov, vesti, zabavnih spisov, podučnih sestavkov, seznamkov sejmov itd. Cena mu je zopet le 60 vinarjev, s poštnino 70 vin. Kdor naroči 10 koledarjev, dobri enega zastonj. Najceneje je, ako se naročilnemu pismu dotično sveto v znamkah

Bulgarsche Infanterie im Feuergefecht.

priloži. — Razširjajte, kupujte, zahtevajte naš koledar!

Cenjeni čitatelji! Vsled vojnih poročil morali smo mnogo drugega gradiva odložiti, zlasti o zasedanju državnega zbora, o delegacijah, nekaj dopisov itd. Zdaj ne gre drugače!

Slovenski poslanci so v državnem zboru pričeli z obstrukcijo; zdaj ko je državna nevarnost velikanska in ko bi morali biti vsi edini, nastopajo s Hrvatom in Srbom prijateljsko združeni slovenski poslanci na ta način. Fej!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Slovenski pisatelji sotrudniki „Štajerčevega koledarja? Pod tem naslovom napisal je znani celjski Lesničar v „Slov. narodu“ notico, s katero dela neprostovoljno reklamo za naš koledar, zakar smo mu hvaležni. Ali ta notica je obenem nebovpijoča nesramnost, ki jo je zmožen edino „žurnalist“ tiste „narodne“ stranke, katera je vedno nadomestovala pozitivno delo s psvokvo in frazo. Lesničar se čudi, da so v našem koledarju objavljeni članki slovenskih pisateljev R. Dolenz, V. Holz, A. Skalicky in Podravski in pravi, da je „zadeva potrebna javnega pojasnila“. To pojasnilo damo prav radi! Ponatisnili smo v koledarju nekaj gospodarskih člankov omenjenih gospodov, ki smo jih posneli glasila m. c. k. mestičske družbe, ne pa kakšnega zakotnega narodnjakarskega lista. Kajti nam se gre za to, da se med slovenskim ljudstvom kolikor mogoče gospodarskega znanja širi. To smo popolnoma pravilno storili; objavili smo samoumevno tudi imena teh pisateljev in navedli deloma tudi list, v katerem je bil dotedi članek najprve objavljen. Dotične gospode tudi nismo smatrali za „slovenske pisatelje“ v narodnjakarskem zmislu, marveč za gospodarske strokovnjake, ki morajo biti veseli, ako se njih izvrstne nauke razširja. Naše postopanje je bilo torej popolnoma korektno in nesramnost je, ako besediči nevedni Lesničar, da so ti članki „ukradeni“. Res je, da smo „Slov. narodu“ že dokazali, da je iz „Štajerca“ članke kradel, brez

da bi navedel vir. Res je, da je šele p. k. znameniti pisatelj Rosegger javno dokazal, da mu je „Slovenec“ neki podlistek ukradel, da je ta list Roseggerjevo ime zatajil in hotel svojo tativno s tem prikriti, da je podlistku drug naslov dal. Literarne tativne so v slovenskem časopisu nekaj navadneg in tudi celjski „narodnjaki“ bi brez njih ne mogli izhajati. Nam se smilijo omenjeni gospodje Dolenc, Holz in Skalicky, da jih vlečejo njih lastni strankarji v politično polemiko . . . Sicer pa naj bi „Slov. narod“ in zlasti celjski narodnjaki molčali o slovenskih pisateljih. Dokler bodejo ti ljudje slovenske pisatelje od lakote umirati in pustili, dokler bodejo njih krvavi zasluzek kratili, tolkor časa si bodejo slovenski pisatelji moral tam kruna iskat, kjer ga dobijo. Ako treba, bodoemo o tem poglavju še kaj več povедali, ne zaradi enega Lesničarja ali zaradi srbofilskih prvaških listov, marveč zaradi tega, kjer je beda slovenskih pisateljev prava kulturna sramota slovenskega ljudstva!

Ptujske gasilce napada neki dopisun v „Slov. narodu“, češ da hočejo pri požarih v okolici le „politizirat“ . . . Gasilci se seveda ne zmenijo za bevskanje tega ali onega dopisuna, kajti oni vedo, da so svojo dolžnost in več kot svojo dolžnost vedno storili, da pa zato nikdar niso hvaležni doživelji. „Narodni“ dopisun govorja samo zavestno, — seveda, njemu se k večjem lahko slama v glavi vname, drugač pa bržkone itak nima. Zato tudi pravi, da se na ptujsko požarno brambo „ne reflektira“ in da se neno pomoč „hvaležno odklanja“. Prosimoga tega dopisuna, naj nam pove svoje ime; vedeli bi namreč radi, je-li sme v imenu ptujske okolice govoriti. Potem bi se dalo o besedah „ne reflektiramo“ in „hvaležno odklanjam“ govoriti . . . Sicer pa vemo, da ljudstvo delovanje ptujskih gasilcev čisto drugače ceni, nego tisti prvaški pobalinski hujškači, ki bi radi imeli vse požarne brambe le za parado. Ptujski požarna bramba je tekom več kot 40 let v okraju tolkat pomagala, toliko koristnega storila, toliko dela in žrtev doprinesla, da zamore le navadni tepec ali pa profesionalni hujškač o tem dvomit. Prvaška gasilna društva

seveda spijo za pečjo in se le zbudijo, kadar se vrši kakšna „sokolska“ ali „čukarska“ veselica. Naši gasilci pa so vedno pripravljeni, prti bližnjemu na pomoč; in kdor jih psuje, ta obsodi sam sebe v javnosti!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejni brez zvezdice so letni in kramarski sejni; sejni, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicama (**) pomenuje letne in živinske sejme.

Dne 6. novembra v Pichel, okr. Bruck; v Kindbergu**; v Feldbachu**, v Wundusch, okr. Okolica Gradec; v Ligistu**, okr. Voitsberg; v Stainach**, okr. Irnding; pri sv. Magdaleni, okr. Hartberg; v Knittelfeldu**, pri St. Janžu**, okr. Arvež; v Lučanah (sejm z drobnico), okr. Arvež; v Woltsbergu, okr. Wildon; pri Š. Lenartu v Slov. Gor**: pri sv. Vidu pri Ptiju**; v Brežicah**, pri Novi cerkvji**, okr. Celje; v Rečici**, okr. Gornji grad; v Ligistu**, okr. Voitsberg; v Murau**; v Ptiju (sejm s konji, govedom in ščetinarji); v Imenem (svinjski sejm) okr. Kozje. Dne 7. novembra na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v mestu Gradec (sejem z rogato živino in konji). Dne 8. novembra pri Sv. Florjanu**, okr. Deutschlandsberg; v mestu Gradec (z zaklano klavno živino). Dne 9. novembra v Altenmarktu**, okr. St. Gallen; v Brežicah (svinjski sejem); na Ponikvi**, okr. Šmarje pri Jelšah. Dne 10. novembra v Gross-Kleinu, okr. Lipnica (sejem s klavno živino). Dne 11. novembra v Brucku a. M**; v Št. Martinu**, okr. Deutschlandsberg; v Riegersburgu, okr. Feldbach; v St. Anna am Aigen, okr. Fehring; v Deutschfeistritzu, okr. Frohnleiten; v Waltersdorfu**, okr. Hartberg; v Lipnici; v Rottemannu**; v Spodnjih Hočah**, okr. Maribor; v Ormožu**; v Kirkfeldu**, v Gleisdorfu**, v Marenpergu**, v Oplotnicu**, okr. Konjice; v Schladmingu**; v Laškem trgu**; v Packu, okr. Voitsberg; v Stadlnu**; v Murau; v Oberwölzu**; pri Sv. Martinu pri Vurbergu**, okr. Maribor. Dne 12. novembra v Ljutomeru**; v Rogatcu*. Dne 13. novembra v Ptiju (sejm s ščetinarji); v Imenem (svinjski sejm), okr. Kozje; v Mariboru. Dne 14. novembra na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v mestu Gradec (sejem z rogato živino). Dne 15. novembra v Fürstenfeldu*, v Friedbergu*, v Pöllau**, v Poličanah**, okr. Slovenska Bistrica; v Središču**, okr. Ormož; v Št. Rupertu, okr. Weiz; na Vranskem**, v Arvežu (sejem z drobnico); v mestu Gradec (z zaklano klavno živino). Dne 16. novembra v Brežicah (svinjski sejem). Dne 17. novembra v Gamlici, okr. Lipnica. Dne 18. novembra v Šoštanju**. Dne 19. novembra v Wettmannstätenu**, okr. Deutschlandsberg; v Ivinci**, v Št. Jurju na Pesnici*, okr. Maribor; v Rušah**, okr. Maribor; v Podstridi**, okr. Kozje; v Slovenjem Gradcu**; v Ljubnem, okr. Gornjigrad; v Zgornji Polškavi**, okr. Slovenska Bistrica; v Št. Jurju na juž. žel.**, okr. Celje; v Radgoni*. Dne 20. novembra v Ptiju (sejem s ščetinarji); v Imenem (svinjski sejm), okr. Kozje. Dne 21. novembra v Arvežu**; pri Sv. Jurju na Ščavnici**, okr. Gornja Radgona; v Podčetrtek**, okr. Kozje; v Sinabelkirchen**, okr. Gleisdorf; v Št. Jurju**, okr. Vrantsko; na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v mestu Gradec (sejem z rogato živino).

Viničarske tečaje, ki hočejo mladim ljudem preskrbeti temeljno izobrazbo v sadjarstvu in vinogradništvu, priredi štajerska dežela tudi prihodnje leto in to od 15. februarja do 1. decembra 1913. Pogoje za te tečaje se razvidi iz inzerata v današnji številki „Štajerca“.

V konkurs je prišla v Ptiju lastnica zaloge celjev Marija Regula.

O orožništva. Odpravilo se je za zimske mesece orožniško ekspozitivo v Rimskih Toplicah.

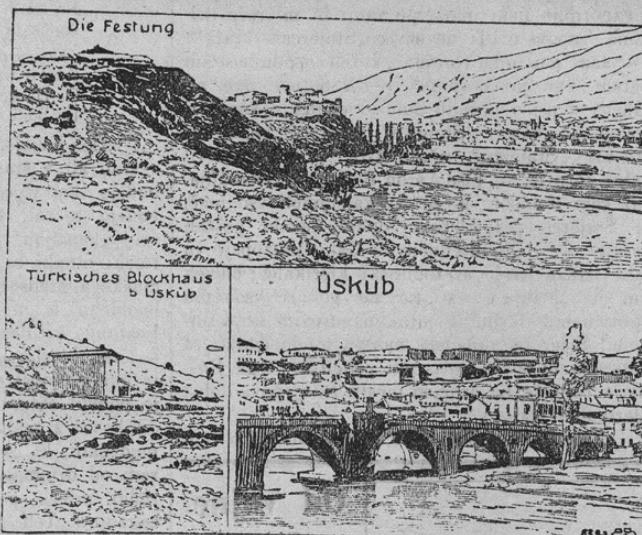
V sv. Kungoti pri Ptiju je divjal, kakor smo že zadnjič poročali, ogenj, ki je skoraj celo vas vpepelil. Štajerski namestnik grof Clary und Aldringen prišel je v spremstvu vodje ptujskega okrajnega glavarstva dr. pl. Netoliczka, deželnega poslanca R. Klammer in drž. poslanca Brenčiča na lice mesta in je razdelil med vbole pogorelcem iz štajerskega sklada za ujme večje svote. Tako se je nesrečnim ljudem vsaj za prvi trenutek pomagalo.

Sejem v Ptiju dne 5. novembra imel je ta-le uspeh: Prigralo se je 260 konjev in 1156 kôsov govede, dne 6. novembra pa 1070 svinj. Cene so nekaj padle, a kupčija je bila izborna. Prihodnji konjski in živinski sejem se vrši dne 19. novembra, veliki kramarski, lesni, konjski in živinski sejem pa dne 25. novembra 1912; svinjski sejmi se vršijo 13. in 20. novembra.

Rudarska smrt. Oče in sin ubita. V Trbovljah je na „Versatzu“ zasulo rudarja Johana Zelenšek in njegovega sina Antona. Oba sta mrtva.

Požar je vpepelil posestniku Johelu Jerenec v Gruškovci 4. novembra t. l. ob 12. uri opoldan vsa poslopja. Zgorela so tudi vsa živila za ljudi in živino. Škoda poslopja se ne da ceniti.

Napad. Piše se nam: Na Čatežu napadli so fantje Franca Ogorevc, sedlarja. Nato je udaril z nožem Janeza Jelenika in mu zdrobil dva zoba; Rudolfa Zarnika je udaril z nožem do glavi in ga smrtnopevno ranil.

Zahtevajte povsod „Štajerca“.

Od vojne.

Mesto Podgorica bilo je že začetkom te grozovite balkanske vojne ena najvažnejših postojank in glavno taborišče črnogorske armade. Naša slika kaže v krvavih bojih okoli trdnjave Skutari vjetre turške vojake, ki so jih spravili Črnogorci v svoje taborišče v Podgorici.

Kriegsgefangene Turken im Lager vor Podgoritz

Vroča kri. Oženjeni mizar Jože Kolenc in istotno omogočena krčmarica Antonija Kuner v Šoštanju sta se natihem zaljubila. Ko je bil Kuner zadnjič oddaljen, hotel jo je ta zaljubljeni parček v Ameriko popihati. A na postaji Mislinje so ju že dobili. Kolanca so sodniji oddali.

Tatvina. Hlapec Avgust Prevotnik v Vojsniku ukrajal je svojemu gospodarju posestniku Andreju Podergajc 400 krov denarja. Predno so tata arretirali, je bil že ves ukradeni denar zapravil. Oddali so ga okrožni sodniji.

Denar izdajalec. Brezposelna dekla Urša Polšak pijančevala je z nekim rudarjem v Celju; končno je prenočila z njim, v spanju pa mu je precej visoko svoto denarja ukradla. S tem denarjem podala se je tatica v Laško, kjer je v gostilni Henke za razne fante plačevala in denar zapravljala. Krčmarju se je to sumljivo zdele; poklicjal je orožnike, ki so tatico zaprli.

Pretep. V Radgoni so se fantje stepli. Tesarju Jakobu Košar bila je pri temu roka zlomljena.

Nevarni tatovi divjačine. Iz Brežic se poroča, da so že dalje časa v Sv. Duhu hrvatski tatovi divjačino kradli. Ko se je zadnjič zopet streljati slišalo, našli so lovci Hrvate Kumar, Bačar, Jurkcas in Kerčan, ki so kakor na svojem divjačino lovili. Imeli so celo pse in gonjače. Tatovi so na lovce streljali, brez da bi koga zadeli. Potem so čez hrvatsko mejo zbežali.

Pazite na deco! V Senovici pri Rogatcu stala je 7 letna Marija Sket ob ognju, ki ga je njen brat na paši začgal. Nakrat se je dekletu obleka vnela. Blizu delajoča Johana Karner je prišla na pomoč, a otrok si je pridobil že tako težke rane, da bode moral bržkone umreti.

Pobalinstvo. V Ranzenbergu pri Mariboru napeljavajo državni telefon. Neznani zlikovci so žico odrezali in s tem za 600 K škode napravili. Odrezali so tudi t. zv. „Kriegsleitung.“ Orožniki so zaprli nekoga Ferda Pleteršek iz Krčevine in domačega viničarja Karla Haring, ker se ju sumi tega zločina.

Zalostna usoda. Posestnikov sin Franc Irman v Zahoncih na Vranskem je kmrlj živino. Zadela ga je srčna kap, padel je proti vratam in stoječe umrl. Ko je prišla njegova mati pogledati, kje je njen sin tako dolgo, prestrašila se je tako, da je izgubila zavest. Sosedi so našli mrtvega sina in nezavestno mati.

Pobalinstvo. Več fantalinov, ki so živino pasli, je pri Sv. Jurju j. ž. metalo kamenje na mimo vozeči osebni vlak. Razbili so več oken vagonov. Napravilo se je kazensko ovadbo. Slaba vzgoja!

Požar v Račah. Piše se nam: Dne 3. novembra ob 7. uri zvečer je nastal požar pri Francu Plečko; zgoreli sta dve gospodarski poslopji. Kako je nastal požar, je neznano; škoda je več tisoč kron. Gasilci so se požara dobro poprijeli. Na eni strani so podovski požarniki ogenj ustavili, na drugi strani pa Rački požarniki. Presrečno se vam zahvaljujem, dragi požarniki, ker tako zvesto svojo brezplačno nalogo izvršujete! Za trud in svojo dobro delo plačilo v svetem raju boste sprejeli!

Vola povozil je vlak poleg postaje Egydi-Tunnel.

Veliki vloni so se zgodili v zadnjem času v okolici Rogatca. Bržkone hrvatski tatovi so pri posestniku Skorc v Gabercu in Kos v Sečovi vse perilo in obleko pokradli.

Tatica. V Celju zaprli so brezposelno deklo Terezo Geršak, ki je izvršila razne tatvine.

Otok umrl vsled opeklin. Pri posestniku Mravljaku pri sv. Antonu na Pohorju so pulili dne 4. t. m. na njivi repo ter ondi tudi kurili. Petletna hči posestnika Anica, ki je šla delavce klicat, je prišla preblizo ognja, tako da se ji je vnela obleka in je revica vsled opeklin umrla. Žalost obupanih staršev je nepopisljiva, ker se takšni dogodki ponavljajo pogostoma, nastane vprašanje: kajd iznajdejo ljudje tudi za ženski spol pred ognjem nekoliko bolj varno obleko? Čas bi že bil!

Iz Koroškega.

Napredna zmaga. Iz Velikovca se nam poroča: Velika in težka je bila borba za mandat občinskega zastopnika v c. k. okrajnem šolskem svetu v Velikovcu. Štirikrat se je mo-

ralo voliti in črni klerikalci so napeli vse svoje moči, da bi napredno misel uničili. Ali zamáu, — napredni možje so bili trdni kot skala in se niso podali, dokler ni prišla zmaga. Dne 23. oktobra bil je konečno vrlji napredni poslanec Jos. Nagel izvoljen. Dobil je od zbranih občinskih predstojnikov velikovškega okraja 16 glasov. Izvoljen je torej za 6 let. Prvaško-zagriženi politični fajmošter Treiber iz sv. Rupreta je ostal v manjšini. Živelji vrlji koroški naprednjaki!

Prvaška škodljiva hujskarija. Iz občine Schiefling pri Vrbi se nam poroča: Naše občinsko zastopstvo se je popolnoma podvrglo kranjski prvaški hujskariji. Ti čudoviti „občinski očetje“ pa ne razumejo, da živijo na Koroškem in da povzročijo s svojim zagriženim hujskanjem celi občini in vsem davkoplačevalcem velikansko škodo. Sklenili so, da bode občina odslej edino v slovenskem jeziku uradovala, da se torej nikdar ne bode posluževala tiste nemščine, ki je materini jezik našega cesarja . . . Dva možaka, ki bi najraje vse koroške Nemce pozrla, sta temu sklepku kriva. Sicer stvar še ni končana, čeprav je dejelna vlada sklepku ugodila. Mislimo, da bodejo še drugi merodajni činitelji govorili. Pa naj bode že kakor hoče, — mi vprašamo te brezvestne „občinske očete“ tole: kakšno korist so napravili vbojim davkoplačevalcem s svojim sklepom? V rezaliso se v lastno meso in prav kmalu bodejo to izpoznavi. Tuji bodejo se občine omikali, dobiček se bode spremeni v izgubo, prazna kranjsko-prvaška fraza pa še nikdar ni nasnila lačnega želodca . . . Ej vi prvaški hujskari, ki odirate slovensko ljudstvo in mu pojete slovensko-narodne pesmi, da ne bi opazilo, kako mu kožo čez ušesa potegnite, — vi se motite, ako mislite, da je že Koroška vaša pokrajina. Koroško slovensko ljudstvo nепрода svojega avstrijskega misljenja in se bode z vso odločnostjo branilo proti prvaški hujskariji!

Spodnji Ljubelj. (Toča) Piše se nam: Kako znano, imeli smo dne 4. julija veliko točo, ki je napravila ogromne škede. Zdaj se je pripravil posestnikom zemljiški davek v znesku 624 K 46 h odpisal. Tudi občinske doklade se je moralo po postavi v znesku 449 K 55 h odpisati. Ako se ozira človek na velikansko potoci prizadeto škodo, potem so te svote res prav malenkostne. Dotična komisija je pri ogledovanju namreč menila, da bode drugi dan prinesel prizadetim zemljiščem lep dohodek. Ajda stala je koncem avgusta tudi še tako lepo, da se je splošno sodilo, da bode na Koroškem dovolj „štercov“. Pa ni tako. Prihajalo je vedno slabješje vreme, na gorah se je opazilo sneg in buda slana je v eni sami noči vso ajdino uničila. Nobe posestnik v Rožni dolini ni dobil niti semena nazaj. Vsled pomajkanja jasnih dni je tudi repa kot svinjska krma zaostala. Tako stojijo v bogi kmetje zopet v veliki bedi. Po našem mnenju je slana ravno tako „elementarni dogodek“ kakor toča ali suša. Vsled slane oškodovanim posestnikom bi bilo treba torej ravno tako pomagati. Ali občine so žalibog pozabile, naznaniti c. kr. oblasti prizadeto škodo in prosiši za podporo. Tako bodejo morali nesrečni kmetje plačati še zemljiški davek in doklade za zemljo, ki jim ne donaša nikakoršnega dohodka. Oj ti nesrečni kmet!

Smrtna nesreča. V Wollanigu pri Celovcu prišla je neka tuja okroglo 60 let stara ženska pod vlak, ki jo je grozovito razmesaril. Vstopno je bilo raztrgano in delavci so morali posamezne kosce skupaj zbrati. Pri mrlju so našli 32 K denarja. Nesrečnica bila je svoje smrtni sama kriva in se želesničarjem ne more nič očitati.

Kaj vse ljubezen stri! V Celovcu hotel je trgovski pomočnik Matija Balderle svojo ljubico kuharico Uršo Odrejc ustreliti, kjer se ni hotela več z njim meniti. K sreči jo ni zadel. Fant je potem neznanom kam zbežal.

Zastrupiti se je hotela baje v Celovcu kuharica Roza Vilčka. Prepeljali so je v bolnišnico.

Pridna ženska. V okolici Beljaka pobegnila je žena nekega kamnoseškega delavca. Vzela je poleg svojih stvari tudi 400 K prihranjenega denarja svojega moža seboj.

Boj med bratoma. V St. Georgen a. L. skregal se je posestnik M. s svojim grubonemim bratom. Ta pa je vzel veliki nož in je lastnega brata sunil v prsa ter težko ranil.

Vlom. V Rabenhofu vlomil je nekdo pri tesarju Schuhmach in je ukral raznih predmetov za 223 krov. Tatvine dolžijo nekega hlapca Jakoba Ostermann.

Požar. V Rabenhofu je nastal ogenj pri posestniku Andreju Findernig. Ogenj je vpepelil hišo, gospodarsko poslopje in sosedno kočo. Tudi je zgorelo 8 svinj, ostalo živino pa so komaj rešili. Vse pohištvo in orodje je zgorelo. Škoda je velika.

Napad. Hlapec Matija Kuhar v Weissensee prišel je v gostilno Holzfeind, kjer je bila le krčmarjeva hčerka. Zahteval je žganja. Ko se je dekle obrnilo, da bi žganje natočilo, udaril jo je hlapec s sekiro po glavi, tako da se je takoj na tla zgradila. Potem jo je pričel daviti; svetilka je padla na tla in goreči petrolej je vnel tudi obleko dekleta. Revica je imela še toliko moči, da je na dvorišče stekla in tam v „trog“ skočila. Tako je plamena pogasila. Zatklicala je še na pomoč, a potem jo je zapustila zavest. Ranjena je smrtnonevarno. Hlapec je pjanec; o vzroku napada se nič ne ve.

Zaprli so v St. Paulu trgovca Johana Rader, ki se ga dolži zločina po § 47.

Utonil je v sv. Lovrencu i. G. neki Jakob Gaggl. Šel je po vodo in padel v potok. Drugo jutro so ga mrtvega našli.

V spanju okraden je bil hlapec Johan Ettinger v Goggerwengu. Zaspal je ob cesti. Ko se je zbudil, opazil je, da mu manjka dežnik, zlati prstan in 50 krov denarja.

Zaprli so v Annabischlu hlapca Feliksa Voit, katerega dolžijo nekega vloma.

Goreči svetilko vrgel je v Bodeendorfu delevac Brecel proti postelji, v kateri je spala njegova bivša ljubica Katarina Rumprold s svojo hčerkjo. K sreči se ni nič hudega zgodilo.

Vlomi, ki jih izvršuje bržkone organizirana tatinska banda, se zadnje čase v celovški okolici godijo. Tatovi so vlonili že v razne vile in hiše ter so mnogo pokradli. Orožniki jih pridno zasledujejo.

Požar. Pri posestniku Weinzöttl blizu St. Paula nastal je ogenj, ki se je vsled hudega vetrar hitro razširil in hišo, gospodarska ter stranska poslopja popolnoma vpepelil. Tudi vsa krma in pridelki so zgoreli, istotako lepa breja krava in 4 pitanih svinj. Škoda je za 20.000 K, posestnik pa je le za 2400 K zavarovan.

Zdravi, krepki zobeki zrastejo brez težave.

28

Razvitek malih otrok v starosti dojenčka se ugodno podpira, ako se daje otroku redno lahko prebavljive, redilne Scottove emulzije. Zlasti v času, ko dobivajo zobe, se kaže vpliv tega dolgo priznane otroškega krepilnega sredstva jako natanko. Scottova emulzija vsebuje namreč tudi za rast zdravih, krepkih zobek takov važne, kosti sestavljajoče apnenje soli. Mali ostanejo stalno veseli in opazijo komaj kaj o tem, da dobivajo zobe, pred čemur se drugače vse boji.

Scottova emulzija se da v vsakem letnem času dobro vzeti, je prijetna in je njena vplivna moč nespremenjena; seveda mora biti to prava Scottova emulzija in ne kako posnemanje.

Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se kupi v vseh apotekah. Proti vpošiljati 50 h v znakih na Scott & Bowne, z. o. z. Dunaj VII, in s sklicanjem na ta časopis se vrši enkratna posiljatev poizkusna po apoteki.

Kdo isče ceni nakupni vir za rabne predmete in priloznostna vseh vrst, naj zahteva potom dopisnice od priznane izborne tvrdke c. in kralj. dvorni literant Hanns Konrad, razpoljalna hiša v Mostu (Cesko) bogato ilustriran glavni katalog s 4000 podobami, katerega posiljatev je za 20.000 K.

Vzemite, ako ste nadomni, hripavi, zasipljeni, ako težko dihat, Fellerjev fluid z zn. „Elsafuid.“ Prepricali smo se sami pri bolečinam v hrbitu, prahu, vratu, na strani itd. o njegovo zdravilno kakovost. Kdo vzbudi občutek, da bolesnično vplivajočo delo ne more delati, seveda mora biti to prava Fellerjeve odvajjalne Rabarber-pilule z zn. „Elsapilen.“ Povemo, da je izkušnje, poskusite jih tudi; one uredijo odvajjanje, pospešujejo prebavo, olajšajo krče, izboljšajo kri. 6 škatlico franko 4 K. Izdelovalatelj le apotekar E. V. Feller v Stibici št. 241 (Hrvaško).

Kravji majerski ljudje

29

najmanje 3 osebe za delo, pridna oseba za molzo, ki se razume pri teletih, izreji in pitanju telet z letnim spričevalem, se z novim letom ali tudi preje, pa je v letu služiće sprejemjo. Dobijo: prosto stanovanje, drva, njivo za zelenjavjo, vsak dan 2 litra mleka, 20 kg kompirja na mesec, prosto krmilo za 1 koga mlade živine v gradiščem blegvu in na leto 840 K gotove plaže. Le trezni, mirni in pridni ljudje naj natančno nemško pišejo ali pa se osebno s svojimi dokumenti predstavijo. Gradiščna Steinhef pri Kadogni.